

זינו-זינו

יאנאקי סוריאראצ'צ'י

יום אחד עמד ז'ו-ז'ו ליד הגדר ובכה.
הנחש שהיה בדרך לבית הספר עצר
לידו.

ז'ו-ז'ו היה קנגורו קטן שלא ידע
לקפוץ.
הוא היה עצוב מאוד.
הוא אפילו לא ידע איך קופצים!
כל ידידיו הקנגורו היו מקפצים לבית
הספר יום-יום.
הם צחקו מז'ו-ז'ו הקטן כי הוא לא
ידע לקפוץ כפי שהם קפצו.

הנחש הצטער מאוד. "אל תבכה ידידי"
אמר "אני אלמד אותך לקפוץ" והוא
ניסה לקפוץ קדימה ואחורה.
אבל גופו הארוך והדק לא היה מתאים
לקפיצות והוא נראה מצחיק מאוד.
"לא! לא! כך לא קופצים!" קרא ז'ו-ז'
ובכה עוד יותר חזק.

הוא ניגש לז'ו-ז' ושאל "ז'ו-ז' מדוע
אתה בוכה?"
"בו-בו, הוו-הוו" בכה ז'ו-ז' "כל
הקנגורו קופצים בדרך לבית הספר
ואני לא יכול לקפוץ!" ז'ו-ז' המשיך
לבכות עוד יותר חזק.

ואז בא אליו הצב ששמע את הבכי.
"אני אוכל בוודאי ללמד אותך לקפוץ"
אמר. אבל הוא רק בקושי זז בתוך
השריון הכבד שלו.
"לא! לא! כך לא קופצים" קרא ז'ו-ז'ו
והמשיך לבכות.

התנין ששמעה את הבכי בא אליו.
מדוע אתה בוכה ז'ו-ז'ו?" שאל.
"כל הקנגורו מקפצים בדרך לבית הספר,
אני לא יודע איך לקפוץ" ענה ז'ו-ז'ו
כשדמעות זולגות על פניו.
"אל תבכה ז'ו-ז'ו. אלמד אותך לקפוץ" אמר
התנין. הוא נעמד על רגליו האחוריות
וניסה לקפוץ. אך הוא לא הצליח להתרומם
אפילו קצת. הוא היה כבד מדי והרגליים
הקצרות שלו לא נשאו אותו.*

והוא באמת ניסה לקפוץ, אבל רק
התהפך ונפל על הארץ ברעש
גדול.
"לא! לא! כך לא קופצים" קרא
ז'ו-ז'ו ובכה עוד יותר.

הפיל, שהיה בדרך לבית הספר, ניגש
לז'ו-ז'ו.
"אל תדאג, ז'ו-ז'ו, אלמד אותך
לקפוץ" אמר.

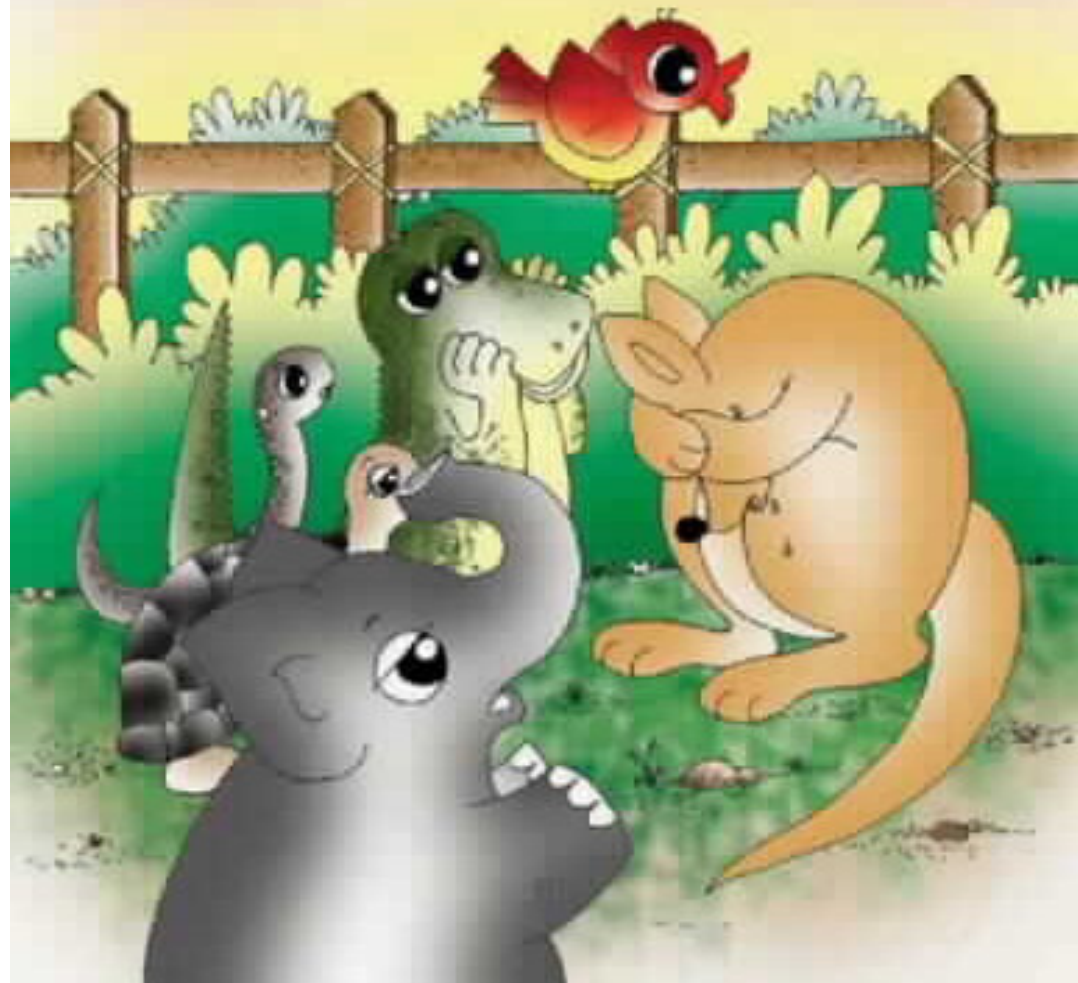
הדרבן, ידידו הטוב של ז'ו-ז'ו, ראה את
כל החיות שניסו לעזור לז'ו-ז'ו. הוא
הצטער מאוד שידידו בוכה.
"מה אוכל לעשות?" חשב.
"הה.." אמר לעצמו פתאום "יש לי
ראיון"

הוא התגנב מאחור, כך שז'ו-ז'ו לא
יכול היה לראות אותו, דקר אותו
בישבן במחט אחת שלו ורץ מהר
מאחור

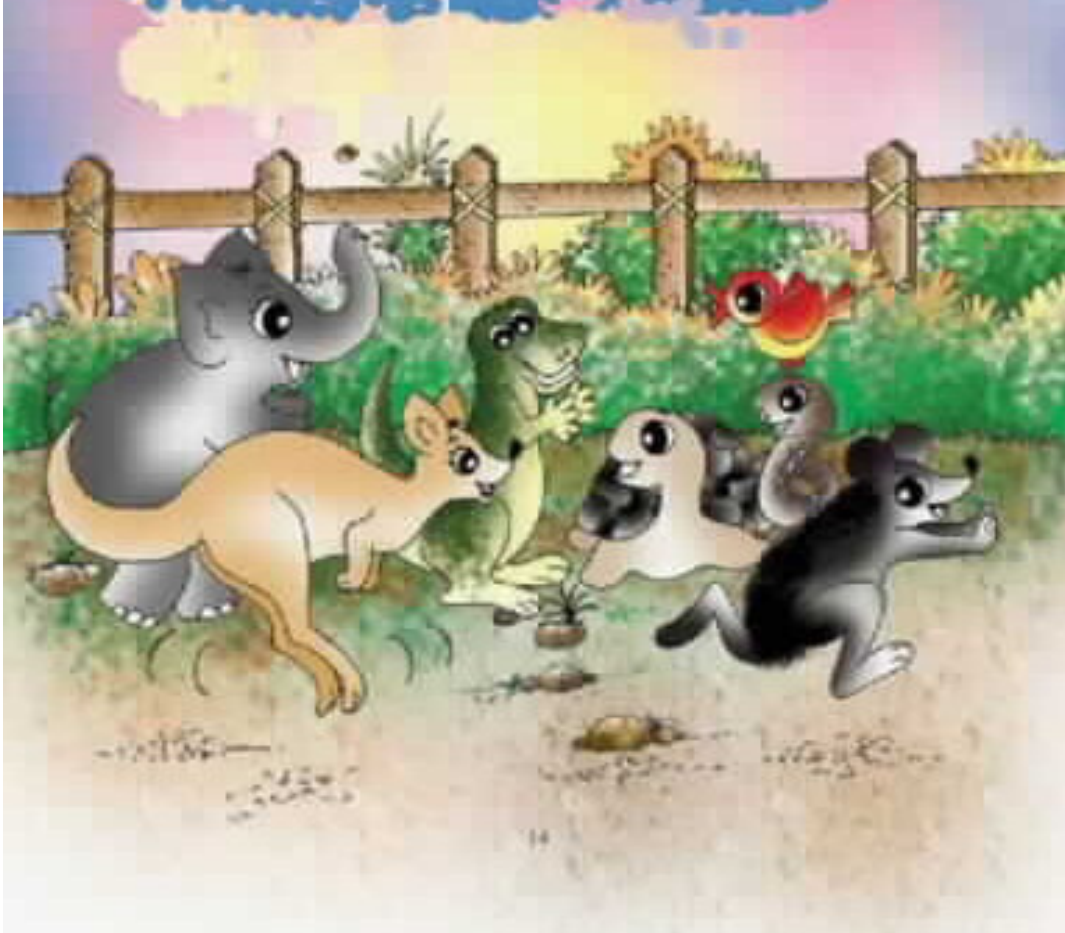

בולבול התיישב על הגדר לפני ז'ו-ז'ו.
"חכה! תראה איך צריך לקפוץ"
צפצף.

הוא פרס את כנפיו ועלה לאוויר. הוא
הרי ידע רק לעוף.
"לא! לא! כך לא קופצים" בכה ז'ו-ז'ו.

זו-זו קפץ מהר ועוד יותר מהר אחרי
הדרבן, כי רצה להשיג אותו.
"הי! הנה אתה קופץ!.. אתה קופץ!"
קראו כל האחרים.
"הו, כן! אני קופץ! קופץ! קופץ!" קרא
זו-זו באושר. הוא קפץ וקפץ וקפץ
וכל ידידיו הריעו לו ומחאו כף.
"קפוץ זו-זו קפוץ!"

"אוך..!" זו-זו המופתע קפץ גבוה
לאוויר "אתפוס אותך! אתפוס
אותך!" הוא קרא כשהוא קופץ
אחרי הדרבן. אבל הדרבן רץ משם
וצחק בקול.

ומאז ז'ו-ז'ו קופץ לבית הספר יחד
עם חבריו וצוחק כל הדרך.

ז'ו-ז'ו קפץ אל הדרבן חיבק אותו.

